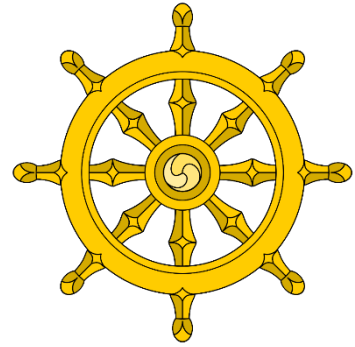

Buddhas liv

Roller:

Forteller

Dronning Mahamaya

Hvit elefant

Kong Suddodana

En hellig mann/vismann

To-tre tjenere

Baby Buddha

Den nye dronningen

Siddhartha Gautama

Channa (tjener for de kongelige)

En gammel kvinne

En syk mann

En død mann

En annen hellig mann/vismann

En jente

Et bodhi-tre (kan bruke paraply)

Mara, Den Store Distrahereren

Demoner

Vakre dansere

Jorda

Ananda

Buddhas mange følgere

Eventuelle rekvisitter: pute, elefantstøttenner, lotusblomster, en grein, spaserstokk, laken, kapper, risbolle, bodhi-tre (f.eks. en paraply, eller en person kan være et tre som det står i rollelisten ovenfor), kobraslangehode i papp el.

Scene 1

Forteller: Vi skal nå besøke kongeriket Kapilavastu, som ligger ved fotenden av Himalayafjellene. Det skjedde for mer enn 2500 år siden, at dronning Mahamaya lå og sov. Mens hun sov, besøkte en hvit elefant med seks gylne støttenner drømmene hennes.

[Dronningen ligger og sover. En hvit elefant med en lotusblomst kommer til syne.]

Forteller: I dronningens drøm rører elefanten ved hennes høyre side, med en lotusblomst som den holder med snabelen sin.

[Dronningen våkner forskrekket. Elefanten forsvinner.]

Dronning Mahamaya: Hva kan dette bety? Suddodana!

[Kong Suddodana kommer.]

Dronning Mahamaya: Jeg trenger å se en hellig mann! En hellig mann kan fortelle meg hva drømmen min betyr!

[Kong Suddodana går og kommer tilbake med en hellig mann.]

Dronning Mahamaya: “O vise mann, en brilliant hvit elefant med seks glitrende støttenner besøkte meg i drømmen min. Den holdt en lotusblomst med snabelen sin, og inni blomsten var det en juvel. Den rørte meg med blomsten, og jeg ble så forskrekket at jeg våknet!

Hellig mann: Dette er gode nyheter, min kjære frue. Du kommer til å få et guttebarn, og din prins vil bli en stor leder. Han kan bli en stor konge, eller han kan bli en stor hellig mann. Det kommer an på.

Kong Suddodana: Det kommer an på HVA???

Hellig mann: Hvis din sønn blir opprørt når han ser alderdom, sykdom og død, da vil han søke etter svar og vil begynne å leve som en hellig mann. Verden vil glede seg over dette.

Forteller: Dette gjorde Kong Suddodana bekymret, for han ønsket at sønnen hans skulle ta over kongeriket hans en dag. Kongen begynte å gjøre forberedelser. Han fikk bygget flere palasser med vakre hager. Han planla det slik at sønnen hans skulle være lykkelig hele tiden.

[Kong Suddodana, den hellige mannen og dronningen går ut. Dronningen kommer tilbake med en pute på magen.]

Scene 2

Forteller: På denne tiden var det en tradisjon i India, at kvinner dro tilbake til sin mor, da det nærmet seg tiden for å føde. Dronning Mahamaya er på vei til sin mor. Dronningen og hennes tjenere passerer en skog med blomstrende trær, idet hun stopper, griper tak i en gren som henger over henne, og hennes barn blir født. Søte teblader og blomster regner samtidig fra himmelen.

[Baby Buddha reiser seg opp, tar syv skritt (lotusblomster springer ut der han har tråkket), peker nedover mot bakken med den ene pekefingeren og opp mot himmelen med den andre pekefingeren.]

Baby Buddha: Over himmelen og under jorden er jeg alene verden æret.

Forteller: Dronning Mahamaya gir prinsen navnet Siddhartha, og drar tilbake til palasset. Dessverre blir hun syk og dør en uke senere. Kong Suddodana gifter seg med søsteren hennes, og hun oppdrar prinsen som om det skulle være hennes egen sønn.

[Dronningen og kongen stiller seg ved siden av hverandre med babyen.

Dronningen dør og forsvinner. Så stiller den nye dronningen og kongen seg opp med babyen.]

Prinsen mangler ingenting i oppveksten. Kongen sørger for at tjenerne fjerner alle tegn på forfall og død mens prinsen sover. Likevel legger prins Siddhartha merke til hvordan dyrene blir behandlet, og dette gjør han trist.

Scene 3

[Siddhartha kommer inn sammen med tjeneren Channa, som trekker en vogn etter seg.]

Siddhartha: Far, kan jeg få lov til å forlate hagen og gå på utsiden av murene?

Suddodana: Nei, sønn.

Siddhartha: Men far, Channa vil sørge for at jeg er trygg. Jeg lover deg at jeg kommer til å klare meg bra! Vær så snill, kan jeg få se byen?

Suddodana: Nei, jeg beklager så mye.

Siddhartha: Vær så snill far, jeg er en voksen mann nå! Jeg har en kone. Hun skal snart føde mitt barn. Jeg burde ta din plass nå, siden jeg er din arving.

Suddodana: (*sukker*) Jaja, du burde vel det. Du kan dra til byen i morgen, men du må være sammen med Channa hele tiden. Lov meg det!

Siddhartha: Jeg lover!

Forteller: Kongen gir altså etter, men han har en plan. Han sender raskt mennene sine til byen, for å beordre alle til å holde gamle og syke mennesker innendørs. Han beordrer videre at alle gatene skal vaskes, han gir alle menneskene nye klær og nye planter til hagene deres. Begravelser er forbudt. Alle må smile og se lykkelige ut når prinsen kommer. Men til tross for alle kongens anstrengelser får Siddhartha se en gammel dame, en syk mann, en død mann inntullet i lakener og en rolig og fredfull hellig mann.

[Siddhartha og Channa ser en krokete gammel dame med stokk, en syk mann som ligger på bakken, en død mann inntullet i lakener og en hellig mann med en kappe. De forlater byen.]

Scene 4

Siddhartha: Channa, jeg må forlate hjemme mitt og finne svaret på all denne lidelsen!

Channa: Din far vil aldri tillate det!

Siddhartha: Jeg vet det. Jeg orker heller ikke å ta farvel med min vakre kone og den nyfødte babyen vår. Jeg må dra i natt, og du må hjelpe meg.

Forteller: Channa følger prinsen ut av byen. Prinsen gir Channa de kongelige klærne og juvelene sine, og går sin vei. Både hesten hans og Channa gråter.

Siddhartha klipper av seg alt håret, og ifører seg en gul, fillete kappe som en jeger har kastet fra seg.

Scene 5

[Gautama sitter mens fortelleren snakker.]

Forteller: Siddhartha Gautama ser etter en hellig mann som kan være læreren hans. Ingen kan lære han hvordan han kan få en slutt på lidelsen. Han møter fem munkere som viser han praksisen med å spise veldig lite og påføre seg selv smerte. De sier at

det er veien til sannheten. Gautama praktiserer dette til han blir så tynn at han nesten dør.

[En jente kommer gående og setter fra seg en bolle med ris ved føttene til Gautama. Gautama plukker opp bollen, spiser, og setter bollen fra seg igjen. Han sitter litt til. Så reiser han seg opp, strekker seg og smiler.]

Gautama: Ahhh! Nå føler jeg meg så mye bedre! Mitt sinn er klart. Gledene i palasset hjalp meg ikke med å forstå sannheten, og det var heller ikke riktig av meg å sulte meg selv. Gjennom en middelvei vil jeg finne sannheten! Det er jeg sikker på.

[Et bodhi-tre settes frem. Gautama splasjer seg med vann fra "elven" og setter seg under bodhi-treet.]

Gautama: Jeg vil ikke rikke meg fra dette stedet før jeg har funnet sannheten.

[Mens fortelleren snakker kommer Mara, Den Store Distrahereren, inn. Han ser på Gautama med et fiendtlig og ondt blick. Demoner kommer inn, de rusker mot Gautama for å prøve å skremme han. De forsøker videre å få han til å le. Demonene forsvinner. Torden høres og en slange kommer til syne over han. Vakre dansere kommer inn og danser foran han.]

Forteller: Da Mara, Den store Distrahereren, ser at Gautama faktisk kan overvinne både sin uvitenhet og sitt begjær, setter han seg sammen med Gautama under bodhi-treet. Han kaller på sine demoner, som rusker mot Gautama for å prøve å skremme han. Demonene prøver alt mulig rart for å vippe Gautama av pinnen, men Siddhartha rikker seg ikke. Demonene kaster steiner mot han, men steinene blir til blomster. Demonene gir opp. Mara kaller på torden og lyn, men Siddhartha flytter seg ikke. Kobrakongen tuller Siddhartha inn i kappen sin. Mara kaller på vakre dansere. Gautama rikker seg fortsatt ikke.

Mara: Hvem tror du at du er?!? Du har ikke det som skal til!!!

[Gautama strekker rolig ut en hånd og tar på jorda.]

Jorda: Jeg er ditt vitne! Du har det som skal til!

[Mara gir opp og forsvinner. Gautama sitter fortsatt. En smal lysstrime kommer til syne. Lyden av tre som sprekker høres.]

Buddha: Der ser jeg det! Der ser jeg det! Alt er opplyst!

Tips! Google «Buddha and Mara» og velg bilder. Da får du se mange spennende bilder av denne scenen!

Scene 6

[Selveste Buddha reiser seg opp, og blir stående og se på følgerne sine. Han gestikulerer med hendene sine når fortelleren sier «underviser i mange år». Han legger seg ned på siden når fortelleren sier «helt til sin død». Ananda nærmer seg og tørker pannen sin.]

Forteller: Siddhartha Gautama blir dermed Buddha, den opplyste, i en alder av 35 år. Han underviser i mange år og gir oss mange dype leksjoner, som for eksempel de fire edle sannheter:

- 1) Vi opplever alle lidelse og smerte
- 2) Det finnes grunner til at lidelse og smerte finnes
- 3) Det eksisterer en tilstand der lidelse og smerte ikke finnes
- 4) Vi kan få en slutt på lidelse og smerte ved å følge den åttedelte vei

Han underviser helt til sin død i en alder av 80 år. Ananda tar vare på han da han ligger for døden.

[Mange følgere samler seg rundt han, de toer sine hender, gråter og drar seg i håret.]

Ananda: Vær så snill! Ikke dø! Hvis du dør, hvem vil være vår lærer? Vi trenger deg! Hvem vil vise oss veien til opplysning?

Buddha: Vær ikke triste når jeg dør, mine venner. Alt som har en begynnelse har også en ende. Livet går videre. Lærte jeg dere ikke at dere må finne deres egen vei til Sannheten?

Ananda: Jo!

Buddha: Jeg har lært dere alt jeg kan. Jeg har ikke holdt noe tilbake. Dere har alt dere trenger. Dharma er deres lys og deres tilflukt i denne verden. Husk, dere må være deres eget lys!

